

slovenske napise še zmirom pisano gledajo; dobro! da jih pametni poštarji pridno odpravljajo.

Iz Ljubljane. Za čitavnico ljubljansko je pretekla nedelja bila zgodovinski dan; domoljubne gospé in gospodičine so namreč darovale pevskeму zboru dragoceno zastavo (bandero). V lepo ozaljšani dvorani je vpričo obile množice družbenikov čitavnice opoldne gospodičina s ljubeznjivim ogovorom izročila zastavo gospodu, ki jo je v imenu pevskega zbora s srčno zahvalo sprejel pa jo podal gospodu, ki jo bo nosil ob slovesnostih in veselicah čitavničnih. Ko je gospod zastavnik ves navdušen sprejel bandero, so okoli zastave zbrani gospodje pevci povdarili „Naprej zastave slave“ in „Hej Slovani“ — in končana je bila s tem slovesnost, ravno tako vesela kakor ginljiva. Popoldne so gospodje pevci s pripomočjo nevtrudljivega in v veselicih pripravah vrlo skušenega domoljuba gospém in gospodičinam v gornji Šiški na Strmolu napravili veselico, ktere se je udeležilo nad 300 udov čitavnice, ki so na lepo okinčanem vrtu radostni obhajali večernico noter do pozne noči. Ko se je tudi tu zahvalil neki gospod iz pevskega zbora blagim dariteljкам krasne zastave, in jih, kakor opoldanski govornik, vabil v kolo pevskega zbora, so besedam „Slava Slovenkam!“ sledili gromoviti živileklici, ob tem pa je umetalni ogenj razsvetlil celo okolico, možnarji so pokali na višavi in jake rakete so švigale v ponočno nebo. Da slovesnost na čast gospodičinam ni bila brez pesem in plesa, razume se samo po sebi. Vse je bilo, kakor vsikdar pri čitavničnih izhodih, poštene židane volje. Poveljčal je današnjo veselico tudi slavni gospod iz nadljublanskega Št. Vida, ki je slovenskeму narodu že toliko milih pesem složil in ki se bojo pele, dokler bo Slovenca kaj na svetu. Ni čuda tedaj, ko se je odpela njegova národna in po vsem slovanskem jugu sloveča: „Pridi Gorenec“, da so ljubeznjivemu starčku doneli slava-klici od vseh strani in da so ga obsuli gospodje in gospodičine in trkali na zdravje njegovo mnogaja ljeta. Kaj! ko bi ljubljeni pesnik ta trenutek z novo pesmico opisal, da bi se ohranila zastavi naši v vedni spominek? — Naj popišemo na kratko zdaj še zastavo, ki so jo po predlogu častitih gospodičin Kosovih in Arcetovih darovale gospé in gospodičine pevskeму zboru. Tribarvena zastava 6 čevljev in 8 palcev dolga, 4 čevlje in 8 palcov pa široka, je narejena iz težke svile; na licu njenem se lesketá v zlatu velika lira, ktero ovija lipovo listje; vezla (štikala) jo je gospodičina Ana Šmidova, domačinka naša, ktera slovi za prvo umetnico v tacih delih. Najostrejšje sodnice ne morejo prehvaliti izvrstnega dela, v kterem je šiv šivu do male trohice enak. Na naličji je napis s zlatimi pismenkami: „Národnim našim pevcem“. Zastavišče je lično naredil g. Valentin Zadnikar, tudi domačin naš in pasár v Ljubljani; trije pozlačeni obročki imajo vsak svoj napis; prvi se glasi: „Naprej zastave Slave!“, drugi: „Za Boga, Cesarja, Domovino!“, tretji pa: „Pesmi le tamo slišati ni, kjer poštenih ni ljudi.“ — Taka je zastava — res krasna in dragocena (veljá menda čez 300 gld.); to pa ji daje največo ceno, da je zastava živega domoljuba našega krasnega spóla, in ne le igrača in prazen lišp.

— V petek so se ob razhodu po stari navadi gospodje dijaki 8. gimnazijskega razreda poslovili v veseli družbici. Spomin na šolske leta ostane človeku vse svoje žive dni najmilejši spomin. Častitljiva navada je tedaj, da součenci, preden se razkropijo na vse kraje svetá, jemljejo slovo pred razhodom svojim, pa si obljubijo še naposled: zvesti ostati domovini, kamor koli grejo!

— Prva pòla g. Lésarjeve liturgike je že priromala iz Brna, kjer se pridno tiska v založbi g. Karola Viniker-ja, ki bo tudi slovenski letopisni nauk v primernih snopičih dovršil do prihodnjega šolskega leta. Toliko se že danes naznanja g. učiteljem; kaj več o svojem času.

— Za trdno se sliši — piše „Danica“ — da je gosp. Jož. Marn, katehet na ljubljanski gimnazii, potrjen za pravega učenika ali profesorja in da bo imel prihodnje leto zraven veroznanstva v štirih prvih razredih na spodnji gimnazii tudi slovenščino v štirih razredih zgornje gimnazije. Tudi berilo za osmi razred, za kterega je bilo v deželnem zboru enako poprašano, je neki že zlo pripravljeno. Tega bo gotovo sleherni vesel, kdor pozná vsestransko čvrstost g. Marna, in komur je mar za dobro reč na vse strani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

2. dan t. m. so Njih Veličanstvo cesar obiskali kralja pruskega v Gasteinu; 4. dan t. m. zvečer so prišli zopet v Schönbrun nazaj; povsod so jih medpotoma sprejemali z veliko častjo. — Najglasovitiša novica preteklega tedna je ta, da so Njih Veličanstvo cesar vsem vladarjem nemške zveze in starešinstvom čveterih svobodnih mest 31. julija povabilo razposlali, naj 16. dne t. m. pridejo v Frankobrod, da se posvetujejo o prenapredbi nemške (leta 1815 sklenjene) zveze, sedanjemu času primerni. Kralju pruskeму so cesar sami to povabilo prinesli v Gastein, ostalim zaveznikom so se lastnoročne pisma poslale. Od več strani so prišli že odgovori, da pridejo; od kralja pruskega pa se sliši, da ne pride, ker misli, da to stvar morajo poprej na kaki gotovi podlagi vlade same prevdariti, potem še le se more obravnavati v shodu vladarskem. Kaj bojo po tem storile tudi druge vlade, ki so sicer dobre s kraljem pruskim, ni še znano. Francozko vlado je oklic vladarskega shoda v Frankobrodu zeló osupnil. Cesar Franc Jožef grejo nek 13. t. m. v Frankobrod; ali jih bo spremljal minister Rechberg ali minister Schmerling, ni še znano; vse drugo spremstvo pa je že odločeno, ki vzame saboj mnogo zlatega in srebernega namizja za gostovanje. — „Milit. Zeitg.“ pravi, da na rojstni dan cesarjev (18. avg.) se bo veliko vojakov pomaknilo v više službe. — C. kr. najviša sodnija je potrdila, da vrednik „Reform-e“ dr. Šuzelka bode zaprt 8 dni in da plača 60 gold. — Knez Rudolf Taxis je 2. dne t. m. nastopil zapor za 8 dni; do praga so ga spremili prijatli njegovi. — Dvorni kancelar trojedne kraljevine je naznanil županii zagrebški, da bode, kadar pride pravi čas za to, prosil Njih Veličanstvo, da se začne zopet deželni zbor v Zagrebu. — Nove volitve namesti izstopivših Ogrov in Sekulcev so za erdeljski zbor razpisane na 14. t. m. Kraljevi razpis od 30. julija graja obnašanje prejšnjih poslancev. — Zdaj je gotovo, da vsaka vlada (avstrijska, angleška in francoska) je zopet posebej pisala ruski vladi o poljskih zadevah. Jedro teh novih pisem je, da na podlagi znanih 6 točk naj se snide zbor osmerih vlad; o tem, da naj se ustavi boj, zdaj ne govori nobéna vlada več. Ker angleška vlada nikakor noče vojske z Rusom, in tudi avstrijska je ne želi, bo javalne Napoleon samec jo začel. In zato pihljá v poslednjih časnikih zopet mirna sapa. Lahi se nekako pripravljajo za vojsko, ker menda mislijo, da čez Rusovsko pelje pot — v Rim.

Listnica vredništva. Gosp. V. Og. v N: „Novice“ Vam radi pošljemo, ako nam naznanite adresu.